

శూర్యనారాయణశతకము

దీనిని

శ్రీవిజయనగరాస్థానపండితుఁడగు
బ్రహ్మశ్రీమదాదిభట్ట నారాయణదాసుఁడు
నిరచించెను.

చెన్నపురి :
వైజయంతీ ముద్రాశాల
ముద్రితము.

1904

Q94 8/31
NAR - S

2615.46,
- 25.3.73.

MADRAS:

PRINTED AT THE VAIJAYANTI PRESS.
32, MOUNT ROAD.

శ్రీ

సూర్యనారాయణశతకము.

౨

మ॥ ప్రత్యక్షంబుగ నీవులోకమలరింపం బెంపఁద్రుంపంభళీ
నిత్యంబుబొడఁగాంచుచుండియుజనుల్ని భక్తులైయుండఁబో
కత్యంతంబుచు లేనిదైనములనూహంబన్ని సేవింతురో
స్తుత్యప్రభవయే మొకోభువనబంధూసూర్యనారాయణా॥ ౧.

13.

మ॥ అరవిందప్రియనీవుదూరమగుచక్షయ్యయ్యెదుర్దాంతదు
స్తరఘోరాంధతమిస్రమగ్నమయిభూతవ్రాతమాపత్పరం
పరలంబొందునునీడుతత్వమెడలింపన్సర్వమున్నూన్యమా
నరయన్నీ వెచరాచరంబులుమహాత్మాసూర్యనారాయణా॥ ౨.

౨.

శా॥ జూరుల్బొప్పులునిద్రలుంగలలుకాసల్వాతరోగంబులు
న్తారక్రూరశిలీముఖప్రబలసంతాపంబులుఁ ఘోరఘూ
కారావంబులుదిగ్భ్రమల్లఱినుమాహవీడిలుంబూచులు
న్నీరమ్యాతపమందుఁగల్గుటెటుతండ్రీసూర్యనారాయణా॥ ౩.

1౪.

3.

మ॥ వనజంబుల్కనువిచ్చిచూడఁగలువల్వాఁడన్దమంబూడఁజె
ల్కినిజక్రంబులుగూడఁదె మ్మెరలకు న్లేదీగెల్లాడవే
డకనునానావిధపక్షిసంఘములుపాడన్దాపసు లేవఁడనీ
వనురాగంబునఁదూర్పునంబొడమెదయ్యాసూర్యనారాయణా॥ ౪.

1౫

౪.

మ॥ నలుసైనంభువిలోనఁజూపిపరిమాణం బెంతయోకల్గుచు
క్కలకుంజాటొనరించిభూమిజలమింకంజేసిధారాధరం
బులమింటంగలిగించిశూన్యమునకుంబొల్లేరఁగల్పించురా
యెలమిన్నీకరకౌశలంబహహామూయీసూర్యనారాయణా॥ ౫.

౫.

మ॥ తమముగొట్టుఫిరంగిగుండయవధూతల్పొన్నకైవల్యగే॥
 హమఃపృతనిదానమాసకలరోగారణ్యాచావాగ్నిచ॥
 క్రమమందేహధరాధరప్రబలవజ్రంబాతిమూర్తిస్వరూ॥
 పమయింకెట్టులనిన్నుఁబిల్వఁగలనప్పసూర్యనారాయణా॥

౬.

మ॥ అవురాయెఱ్ఱిమతాబుబోల్కినుదయాస్తాదిద్యయిందేరిని॥
 న్నువిలోకింపఁగవచ్చుఁదక్కునభమందుంజూడశక్యంబుగా॥
 దువివేకింపఁగబాల్యవార్ధకములెందుంజల్లగానుండియి॥
 బృవిసంతాపముఁజేయలేవిదినిజంబోసూర్యనారాయణా॥

౭.

మ॥ నిరతంబున్నినుఁగొందఱజ్ఞజనులగ్నిదావ్రకంబంచుఁగొం॥
 దఱులొకాయతనేత్రమంచుమఱిఁకొందర్తప్తసౌవర్ణభా॥
 సురగోళంబనికొందఱుద్ద్యమణివంచుబాపురేసోల్పుచుం॥
 డిరిజాత్యంధులుదంతినాధువతేదండ్రీసూర్యనారాయణా॥

౮.

మ॥ తొలిరంగెద్దియులేనినీకిరణసందోహంబువాశ్శీకరం॥
 బులనానావిధవర్ణయుక్తమగునప్పొల్కిన్నిరాకారని॥
 ర్కలనిర్లేపితనిత్యకేవలసరబ్రహ్మంబునీవయ్యని॥
 మ్ములమాయంబలుసూపులంజెలఁగెదబోసూర్యనారాయణా॥

౯.

మ॥ ఉదయాద్రిన్నినుఁజూచినంతవెఱనెంతోపాఱుచీకట్లువెం॥
 టఁదగుల్మీప్రభకోడివానిదగుకూనల్పదులన్నీడలై॥
 యొదుగన్వానినిరేయితల్లికడకోహూతూర్పునంబంపునీ॥
 దుదయన్నాతరమాగణింపగుణసింధూసూర్యనారాయణా॥

౧౦.

మ॥ సహజంబెవ్వరికైనవృద్ధియునునాశంబంచుసూచింతువీ॥
 వహహతూర్పునఁబుట్టిపశ్చిమమునందస్తంబునుంబొందిప్ర॥
 త్యహమున్లొకవిడంబనార్థమయినిత్యాదైవతభావంబున॥
 హినెప్పొరియువేసకాడవయియన్నాసూర్యనారాయణా॥

౧౧.

శా॥ నీవైక్కండవనాది కారణఁడవున్నీ మాయసంభూతులౌ
జీవులజ్జువునందుసర్పమటుయోచింపంగనిత్యప్రమౌ
దావష్టబ్ధజగంబునందుభ్రమచేనత్యంతమునోకము
న్భావింతురైలివందియునైలియక బృహస్పతిసూర్యనారాయణా॥ ౧౨

మ॥ ఓకచోమందతయొక్కచోసమతవేరొక్కంటఁదీక్ష్యత్వమిం
కొకచోనన్నియునుంగ్రమంబుగసదాయొక్కొక్కచోఁగల్గియు
స్వృకటాభావమదృశ్యదృశ్యగతియున్భాసింపుజ్ఞానంబునీ
యకలంకద్యుతిమాడ్కి నిజగతినయ్యాసూర్యనారాయణా॥ ౧౩.

మ॥ కమలాభిన్వికసింపఁజేయునెడశృంగారంబుహాస్యంబును
ర్దమమందేహతమిస్రమారణముననౌద్రాద్భుతోద్వీరసం
క్రమభీభత్సభయానకంబులులసతాగుణ్యముంచావకీ
నమహాభక్తులయందునస్తగిరిపొంతన్భావంబునీ
వమరంజేయుదునిత్యనిగ్గుఁబడవైహాసూర్యనారాయణా॥ ౧౪.

శా॥ నీకంటెన్ద్రుతివేరులేదయిననిన్నీ నీవునానావిధా
స్తోకస్థావరజంగమాఖిలజగచ్ఛోద్యంబుగాఁబన్నుచు
నీవకన్సత్వరజస్తమోగుణములన్సృడింతువాహాకల
న్లొకంబెల్లమనంబెయైనగతి నెంతోసూర్యనారాయణా॥ ౧౫.

మ॥ తరమానీదగుదివ్యత్త్వమిదమిత్యుచయోజింపనె
వ్వరికైనన్ద్రుతియూహసేయుకొలఁదిన్బల్కాఁబుసందిగ్ధమా
నరయన్నెత్తుదిదీనినిశ్చలముసేయనాదుగాలోమము
న్సరినిల్పవ్వశమెట్టులార్తజనరక్షాసూర్యనారాయణా॥ ౧౬.

మ॥ సరపిన్దేఘములందుఁజంచలతనక్షత్రంబులకదేజము
న్ద్రుతియున్వేడిమిజాతవేధునెడజ్యోత్స్నాపూరముగండునం

దురహింజూడ్కియునేత్రగోళములయందు నృకృతవర్ణంబుల

ద్విరభూతంబులఁగల్గునీవలనఁగాదేసూర్యనారాయణా॥

౧౭.

శా॥ ఏకేమేకయినట్లుసంస్మృతిమదీయేచ్ఛాకృతంబయ్యునా

కాకల్పిం చెనుశోకబంధమననేలామెట్టవేదాంతినీ

వేకార్యంబునుగారణంబనుచునిన్నే నిత్యముంగొల్పినీ

యాకారంబునభక్తిఁడుండఁబరమాత్మాసూర్యనారాయణా॥

౧౮.

మ॥ మనసందర్పణమందుమాత్ర మెతలంపజ్ఞాడవచ్చున్దగ

బునుబల్కాటుసుషుప్తిదానివెనువైపుఁబోలిశూన్యాకృతి

న్దచుపచ్చున్దటిదృశ్యమిద్దిమృగతృప్త వైఖరిన్తాయయా

ననఘానీవెసమస్తసాక్షివిమహాత్మాసూర్యనారాయణా॥

౧౯.

మ॥ సరిగాబౌద్ధులువిన్న భావముగహంసల్పత్తుగాఁదార్చికు

ల్పరమాణుస్థితిగాబహుప్రకృతిగాఁబల్కాటుసంఖ్యల్పదా

ధరమిమాంసకులెల్లఁగర్తగఁబరంధామఁబుగాయోగులం

మరునేనొమఱినీవెసర్వమనియందుస్సూర్యనారాయణా॥

౨౦.

మ॥ పరఁగన్దీప్తులుసంచరింతురధగోర్ధ్వప్రక్రమత్వంబుగా

నరయన్వెండియునామరూపములుశూన్యంబుంచుసూచించుఁద్వ

త్కరముల్లుండఁగనింటికొప్పుదిగురంద్రస్తోమముంజొచ్చియ

ద్విరభ్రాంతాణుపరీవృతంబులయిధాత్రిస్సూర్యనారాయణా॥

౨౧.

శా॥ నీభక్తిండగువాఁడెయ్యబలశాంతిస్థైర్యలక్ష్మీయుతుం

డౌభావింపఁగసర్వభూతసముఁడౌనత్యంతసత్యవ్రతుం

డౌధవ్యప్రతిభాన్వితుండగువదాన్యశ్రేష్ఠుఁడౌఖ్యాతపు

తాభిఖ్యుండగుదీర్ఘజీవియగునన్నాసూర్యనారాయణా॥

౨౨.

మ॥ తలఁపన్వెచ్చివితాననిజ్జగమసందర్భంబుగానిత్యని

ర్కలసంపూర్ణనిరీహనిర్గుణపరిబ్రహ్మంబునీవయ్యని

ట్టులగావించెదవన్న నమ్మకమదెట్టుల్లోఁచులొకంబుల
స్సలుపన్జితముకన్న కారణమెదన్నా సూర్యనారాయణా॥

౨౩.

మ॥ అనయం బార్తులఁ బెంచుఁగల్గనలుకండ న్యాయవితార్థనం
బునుగైకోఁడుపరోపకారమునుసల్పు నైద్రలంజేరిన
ద్వినయంబుగ్గనుపర్చుభూత సముఁదోఁదెల్లంబుగానీయశ
మ్మునుగీర్తించుఁదరించుసజ్జనుఁడు బౌబూసూర్యనారాయణా॥

౨౪.

మ॥ దయతోఁ బ్రాణుల నెల్లనాత్మవలెసందిగ్గించుచున్నాధునం
చయముంగొల్చుచుసూనృతంబనుచుయుష్టత్వాదిపంకేరుహ
ద్వయమున్నిక్కిలిభక్తిమైసతతమున్ధ్యానించుపుణ్యాత్మఁడే
భయమున్బొందఁడునీకృపామహిమనప్పా సూర్యనారాయణా॥

౨౫.

మ॥ సరిగాసంపదగల్గునప్పడుమహాసౌఖ్యోన్నతింబొందిప
ల్కలుసీసర్వజగంబబద్ధమనిసంభాషించువేదాంతియ
ద్విరకప్టంబుఱవంతవచ్చు నెడనార్తింగుందిసంరక్షకై
పరుల నేవేఁడువివేకముందొలఁగియప్పా సూర్యనారాయణా॥

౨౬.

శా॥ నీకంఠెన్నటిదిక్కు లేదువడినానేరంబుల నెన్నెఁచియీ
లోకంబందుననంజరంబునిచియేలోపంబురానీకనన్
నీకీర్తింబ్రకటించనిమ్మకడునిన్నే నమ్ముకొన్నాడనే
నీకుంబిడ్డఁడసుమ్ముజ్ఞాపకముగొంటే సూర్యనారాయణా॥

౨౭.

శా॥ నీదాసుండగువానికాపదిలురానేరావైకప్రబ్ధిన
స్సాదిన్నీ ఖలునిల్వనల్లువడి నెంతోదూరమైపోవుత్వ
త్పాదాంభోరుహచింతనౌషధముదప్పన్లేమపాయంబువే
రేదైనన్భవరోగమూఁడుటకుఁదండ్రీసూర్యనారాయణా॥

౨౮.

మ॥ అకలంకంబగునీమహామహిమనత్యంతప్రమోదంబుతో
సకలశ్రోతృసుఖావహంబుగలసత్సంగీతసాహిత్యభ

సూర్యనారాయణశతకము.

- వ్యకళాకల్పనఁజేయుచాసులకుదీర్ఘాయశ్శుభారోగ్యము।
 ల్పకటాభీష్టములన్నియుంజెలఁగనీరాసూర్యనారాయణా॥ ౨౯
- మ॥ తొలుదొల్తన్వనితాదిభోగములివెంతోబల్సుఖాభాసము।
 ల్లలఁపంగాక్షణభంగురంబులటుమీఁదనీర్పముఃఖాకరం।
 బులటంచుంబలుమాజెఱిగియునుసమ్మోహంబుతోమానలే।
 రిలనాబోటులికెట్లుకాచెదవైతండ్రీసూర్యనారాయణా॥ 30.
- మ॥ కట్టాముఁఖుడఁదామసుండదురహంకారండనజ్ఞుండనే।
 నిట్టుల్చేసునబడ్డగుడ్డిపశువట్లెద్దానినాడెంబుగ।
 న్నెట్టంజాలకదేహయాత్రగొనుచుంటిన్మోహశోకంబుల।
 న్నిట్టల్లాడుచునెట్లుప్రోచెదవైతండ్రీసూర్యనారాయణా॥ 31.
- మ॥ బండ్రాతిన్గరింపజాలెడుఘనధ్వనంబుతోభాస్కరా।
 పుండ్రాంచన్తుఖపద్మనీమయశమనొల్పారగీర్తించున।
 న్నోడ్రంబౌకఫమంటనీకకరుణోన్వక్షించిరక్షించుమో।
 తండ్రీసంశ్రితలోకబాంధవమహత్తాసూర్యనారాయణా॥ 32.
- మ॥ అయయోనీపయిభక్తినామదిదృఢంబైనిల్వకుంటన్గదా।
 మయికింగొంచెముబాధగల్గునపుడిమ్మెమర్త్యభైషజ్యము।
 న్భయమూఢాత్ముడనైకొనన్వలసెవావానీవుగాకెవ్వఁడా।
 రయవైద్యుండుభవాధిమాన్చుటకునొరాసూర్యనారాయణా॥ 33.
- మ॥ అవురాసర్వచరాచరేశుడవునిత్యానందతేజోమయుం।
 డవుకారుణ్యపయోధివంచునినువేడ్కన్నమ్మకొన్నాడన।
 న్నువిలోకింపుముచల్లగాభయములన్బోదోలునీకన్నది।
 క్కెవరున్నారుమొఱాలకించుటకుఁదండ్రీసూర్యనారాయణా॥ 34.
- శా॥ నాభీతిదొలఁగించిపక్కుననునన్నవ్వించినావద్దిరా।
 నీభక్తావనచాతురింబాగడఁగానేనెంతవాడెన్నతీ

లోభుండంగదుమూఢుడన్జపలుడన్లొకేశపద్మాపతీ
నీభృత్యుండనునన్ను నేమటకుతండ్రీసూర్యనారాయణా॥

3౫.

మ॥ వర్షంబున్నడనీయకాకసమునన్వ్యర్థంబుగావారిదో
తక్కుర్షంబుగలిగించెదేలనిటులుబ్రశీవిధానంగడు॥
హర్షంబుంజెడిప్రాణులెండెడుఁద్వరన్రక్షించుమాతండ్రీబ్ర
హ్మర్షిప్రసవనీయమానకరుణాధ్యాసూర్యనారాయణా॥

3౬.

మ॥ నెఱినీలీలకునైనమస్తజగముల్నీలోనఁగల్పించుచు
స్పరిగావేదముఖింబునన్బ్రజలకున్లర్తవ్యముందెల్పుచు
స్తతికూటస్థుడవైననీదుపదపద్మంబుబుదిన్గెల్పున
న్దురితంబీపయినంటనీకుశ్రితబంధూసూర్యనారాయణా॥

3౭.

మ॥ జలమందజ్జతచేజొరంబడిశ్రమన్జానున్నచీమన్తృప
స్థలుమాఱొడ్డునవైచినందిరుగనాపంబద్దియుంజేరున
ట్లీలదుషార్కర్యములందుమున్గుననునీవెంతోదయన్దేల్చిన
న్భళిరాసలైదనేరముల్తీయునప్పాసూర్యనారాయణా॥

3౮.

మ॥ కలలోనీదగుదర్శనంబిడిమహాకారుణ్యముంజూపినా
కలరన్నీదుప్రసాదమిచ్చితివియాహాకానిరూఢిన్భవ
ద్విలసద్భక్తిమహత్వమున్గులనుర్విన్తానవుల్నమ్మన
ఁజ్జెలమిన్నామెడదివ్యశక్తిసిడుతండ్రీసూర్యనారాయణా॥

3౯.

శా॥ నీరంబెంతయులేనియప్పుడుకడున్నిశ్శబ్దమైప్రాణిసం
చారంబేమియుఁగానరాకమఱినిస్సారంబునొచ్చోటవాః
పూరంబబ్బహరాత్తుజంతులుముదంబుంజూపుచందాననీ
కారుణ్యంబుననార్తులందెదరువేడ్కసూర్యనారాయణా॥

౪౦.

మ॥ యుక్తాయుక్తమెఱింగియున్విహితులెన్నోమార్లుబోధించినా
నక్కంబుందివమున్గ్గతాఘములకున్సంతాపముంబొందియు

స్థక్తిన్ని స్థజియించుచుండియునుమానంజాలదుస్సంగమా|

స్తక్తిన్నన్నిఁకనైనఁబ్రోవుశ్రితరక్షాసూర్యనారాయణా||

౪౧.

మ|| పెచుకొండందలకిందఁ బెట్టుకొనియుర్విద్రావకై దేవులా|

డునటుల్తామకచిత్తసద్గమున నెఱ్ఱున్బాదుకొన్నట్టిని|

న్నునజస్రాశ్రితవత్సలున్భవనబంధున్తానియోగోగ్యమి|

మ్మనినేమర్త్యభిషక్కులన్దలఁపనేలాసూర్యనారాయణా||

౪౨.

మ|| శిష్టాచారముసల్పలేనుమఱిదుశ్చేష్టల్విడన్జాలబల్|

నష్టంబొందియునీపదాబ్జములఁడెందంబుంగడున్నిల్పలే|

నిష్టంబుండియుఁదెన్నెఱిగియునుమర్వృత్తిన్వడిన్తాననేఁ|

గప్టాత్తుండనుగాచెదెట్లుననునికసూర్యనారాయణా||

౪౩.

మ|| సరిగానీదగుభక్తుఁడెంతయుయధేచ్ఛన్సర్వభోగంబుల|

న్దిరకాలంబునుఖంచిశాశ్వతయశశ్రీఁగాంచియబ్రంబుగ|

న్దరపైఁదానణిమాదివైభవములన్గన్పర్చియాపిమ్మట|

న్దరినీలోనలయంబుఁజెందఁగలఁడన్నాసూర్యనారాయణా||

౪౪.

మ|| సకలజ్ఞానముగల్గఁజేయఁగలయాచార్యుండునీకంఠెవే|

రిఁకలేడంచుభవత్పదాంబుజములన్హృత్ప్రీతమందుంచిన|

మ్మికతోడంభజియించుదాసులకునిమ్మిసర్వవేదోరుశా|

స్త్రీకళానైపుణిలోకులద్భుతముఁజెందసూర్యనారాయణా||

౪౫.

మ|| ధరణిన్నీపదభక్తియందలిమహత్త్వంబిట్టిదంచెల్లపా|

మరకోటిందెలుపంగనిన్వరములంబ్రాధించితింగానియ|

ద్దిరనీదాసునికైహికార్థములుప్రీతిన్సల్పలేవెట్టుభం|

భరముగృత్రిమపుష్పముల్దనువునప్పాసూర్యనారాయణా||

౪౬.

మ|| తనరంగాభువనైకసుందరవధూదంతచ్ఛదాస్వాదనం|

బునకైకామత్రిలోకరాజ్యవిభవంబుంబొందఁగాఁగాదుశా|

స్త్రీనిరూఢప్రతిభావిశేషమగుపట్టినైరికాదక్కటా!

నినుసత్యంబుగఁజూడకేచ్చెదనుదండ్రీసూర్యనారాయణా॥ ౪౭.

మ॥ అరయన్తానుషజన్తమందుఁగలదుఃఖాన్నింగడునేపెడు!

స్పరిగానైహికభోగవాంఛయనునాజ్యంబట్టులొటన్భవ!

త్మరుణావృష్టినిమాముకీనభవసంతాపంబుఁజల్లార్చిన!

ద్వరగాఁబ్రోవుమునీకుఁమొక్కదనుదేవాసూర్యనారాయణా॥ ౪౮.

మ॥ అవనిన్తానవజన్తమందుఁగలసౌఖ్యంబెన్నఁగానెల్కతో!

కవిధానంగడుసన్నహృదుదకుదుఃఖంబెక్కువొనేటిపా!

ప్లువలెన్గావునమామకానుభవమాలోచించిసంసారవా!

ర్థివడిన్దాఁటెదనీకృపాతరణిచేశ్రీసూర్యనారాయణా॥ ౪౯

మ॥ ధనమారాదుదురాశపోదుపరతత్త్వజ్ఞానమాలేదుయా!

వనమానిత్యముకాదువార్ధకమునన్వామాక్షియాఁజేమజీ!

వనమాయెన్నఁగఁబొదుదుఃఖములకుంబల్తాటట్లూవున!

న్నినునేఁగొల్తునిఁకేలవాదుదయఁగన్తీసూర్యనారాయణా॥ ౫౦.

మ॥ తనరంగఁబరిపూర్ణభావమునమద్బాల్యంబుపైవన్విసూ!

తనమాయావనసన్నిపాతదశచేతన్భ్రాంతచిత్తుండనై!

తినయాశేవయసిస్పదున్తుదురనెంతేబుద్ధియున్నట్లుట!

క్కునుగన్పట్టుచిఁకేమినేనగుదునెక్కోసూర్యనారాయణా॥ ౫౧.

మ॥ అపురాగొంగలిలోనఁదించుఁదలపోయన్వెండ్రుకలైక్కనే!

యువిధిందప్పులువట్టుచుండ్రుకడునన్యోన్యంబువిభ్రాంతులై!

యవనింబండితమానులొజనులుమాయాకల్పితంబైనయి!

భవమందెట్లువివేకమబ్బఁగలదబ్బసూర్యనారాయణా॥ ౫౨.

తా॥ నీవేదిక్కనినమ్మిసర్వమునకున్నీపైభరంబుంచియే!

త్రోవనేవునెటుంగఁబోకజగమందుఁగ్రుమ్మటంబూనిత్య!

తేనావైభవమిట్టిదంచుబ్రజకున్దెల్పంగయత్నించున|

న్నీ వెట్టిష్టములిచ్చిప్రోచెదవైతండ్రీసూర్యనారాయణా|| ౫౩

శా|| ఇమ్మాడ్కిన్భవదీయనామసుధగ్రోలింపన్సదాతుచ్ఛభో|

గమ్ముంజిత్తముగోరుమోదకమువేడ్కన్తేపశ్వానంబఖా|

దమ్ముదబ్బునమెక్కనేగునటులిద్దాత్రింభళీనైజధ|

ర్కంబున్తానుపనేరిశక్యముమహత్తాసూర్యనారాయణా|| ౫౪.

శా|| ఉత్సాహంబునదావకీనయశమెంతోలోకులుప్పొంగను|

ద్యత్సంగీతకవిత్వవైభవముచేతంజాటఁగాఁబూనితి|

న్తాత్సర్యంబుదొలంగియెల్లప్రజనన్తన్నించునట్లీవుబ|

ల్వాత్సల్యంబునఁబ్రోచుమండునదియప్పాసూర్యనారాయణా|| ౫౫.

మ|| గుటిగానిన్భజియింపకెందుకిటులంగొంతెమ్మకోర్కుల్లటి|

న్తటిమశ్చింతలులేనిపోనియనుమానంబుల్వృథాచేష్టల|

ద్దిరనావశ్యముగాకయెంతయునుమచ్చిత్తంబుగల్పించెడి|

న్సరిగాసీయెడదీనిఁదిప్పుమికనైనసూర్యనారాయణా|| ౫౬.

మ|| సమతస్లొకులకెల్లభూతదయయున్సత్యంబుబోధించుచు|

న్రమణన్నీదగుకీర్తిరాలరఁగగానప్రౌఢిచేజాటుచు|

న్బ్రమదంబొప్పఁబరాంగనావిముఖతన్వర్తించుచున్బ్రహ్మచ|

ర్యమునేసల్పెదనాకుఁదోడుపడుమన్నాసూర్యనారాయణా|| ౫౭.

శా|| ఔన్నత్యంచెదవైందనీవిమలదివ్యాకారముంజూపినా|

కెన్నండీవభయంబొసంగిమఱినాయిష్టంబులందీరైచో|

చిన్నష్టేనినునమ్ముకొంటినికనీచిత్తంబునాభాగ్యమో|

యన్నావేల్పులమిన్నలోకములకన్నాసూర్యనారాయణా|| ౫౮

మ|| భళిరాయెన్నివిధాలఁజూచిననునీపాదంబుదక్కన్యమి|

య్యిలలోఁజింత్యముకాదటంచెఱుఁగఁబోకెంతేవృథాయాసము|

నృలుమోసంబుదురంతశోకముఁదుదిన్ద్రావించుకాంతాధనం

బులకాసింతురునన్నుఁబోలుజడులబోసూర్యనారాయణా॥ ౫౯

శా॥ నిష్కాపట్యముచెల్లఁబోదకటయూనిర్భాగ్యచిత్తంబునం

దుష్కార్యంబులలోనడంచిపయికెంతోనక్కనైచ్చ్యంబుల

మృష్కప్రేమయుశూన్యహస్తములునెండుంజూపకుండస్తహా

నిష్కాధ్యక్షతఁబొందరాదుగదతండ్రీసూర్యనారాయణా॥ ౬౦.

మ॥ ప్రతిపాదంబుప్రమాదయుక్తముయెప్పట్లన్దురజ్ఞానసం

యుతమాచుక్షణభంగురంబయిమఁజెంతోబల్కుఖాభాసమా

బ్రతుకున్నమివృధాప్రయాసమునస్వప్నప్రాయసంసారభా

గతతినానఁగలేనెఱింగియుశుభాంగాసూర్యనారాయణా॥ ౬౧.

మ॥ అలరంగాజగమెలవెఱ్ఱియొకదాయావెఱ్ఱికిన్వేదిధా

లిలలోనెవ్వనిపిచ్చివానికిముదంబెంతేనియున్తాదము

జ్వలమైనంగడుహానిసల్పుమఱిశాంతంబైననీధ్యానము

న్దలిలోకోపకృతింబొనర్చునిజమన్నాసూర్యనారాయణా॥ ౬౨.

శా॥ భూతాదర్శమువంటిమాయయెడసంపూర్ణైకజీవుండుప్ర

స్థితంబైనప్రవృత్తిచేదనుజగచ్ఛితంబుగాఁజూచిమో

హాతిక్రాంతుఁడునైనివృత్తిమెయిస్వీయాదైవతభావంబుసం

ప్రీతింగాంచునటంచునెంచెదనుదండ్రీసూర్యనారాయణా॥ ౬౩.

శా॥ వేదాంతంబునకున్నిజానుభవముర్వింజాలమారంబునిఁ

భేదాద్వైతమదేడయిట్టులభవాన్నింగుందునేనేడయీ

భేదజ్ఞానముదేహమున్నవఱకుంబీడించెడున్నన్నుని

కేదారిన్సుఖపెట్టఁజాలెదవుతండ్రీసూర్యనారాయణా॥ ౬౪.

శా॥ త్వద్దిన్యాంఘ్రిసరోజభక్తియెడఁదప్పన్సర్వవేదంబుల

న్దుద్దల్నూఁటిగ్రసిచినంజనుఁడుతన్నుందానెఱుంగండహా

యద్దంబందునఁదక్కగన్నఁగవస్వీయాకారముంజూచుటె

టై ద్వేషంబుననైననారయఁగఁదండ్రీసూర్యనారాయణా॥ ౬౫

మ॥ కనుచుండున్సుఖదుఃఖరూపములజాగ్రత్సృష్ణకాలంబుల

న్గనలేఁడెయ్యెదియున్సుషుప్తిధనకాంతాలగ్నచిత్తుండుకా

నినినుంగొల్చుమహాత్ముఁడీజగములన్నిత్యంబువీక్షించియు

న్గనమందందఁడిఁకేవికాగములనైనన్సూర్యనారాయణా॥ ౬౬

మ॥ పనినాసింపకయేమహాత్ముఁడుమనోవాక్కాయకర్తృంబుల

న్నినుసేవించుచునుండునోయతనికిన్నిత్యంబుఁగామాదిశ

త్రునికాయంబెడయానువెండియునుసీరూపంబుగాలోకమె

ల్లనిరూపించుఁబ్రమోదకారియయిలీలఁసూర్యనారాయణా॥ ౬౭

మ॥ జగమందెల్లక్రియల్నిజంబుగభవత్సంకల్పమూలంబుల

న్చుఁగడునూఢిగనమ్ముభాగవతుఁడెందున్దేదమోదంబులం

దగులంబోవకనాక్షిమాత్రుఁడయియానందించునీభక్తిక

న్నగడింపన్భవవార్ధితారకమెదన్నాసూర్యనారాయణా॥ ౬౮

శా॥ దీపంబెట్లరులన్స్వరూపముగ నెంతేఁబ్రజ్వలింపించునో

నీపైభక్తియటుల్సదాత్మచుయముస్వేజేయుఁగామాదులఁ

హాపద్మాధిపనిత్యతృప్తికయినీధ్యానంబుదక్కన్యమ

ర్యోపాయంబిసుమంతయుంబనికిరాదోసూర్యనారాయణా॥ ౬౯

మ॥ సరిగావేదములెల్లరువ్వియునుశాస్త్రంబుల్గుడునొలియు

న్గురుబోధల్వినియున్నిజానుభవమున్సోధించియున్దర్శుఁడె

ట్లెఱుఁగున్నదగునిత్యతత్త్వమహాహయెండన్గనంజాలునే

ధరనెందైననుగ్రుడ్లగూబపరమాత్మాసూర్యనారాయణా॥ ౭౦.

శా॥ నాకుంబ్రవృత్తకభేదమంచుజగమున్గల్గంచుఁబ్రాల్తాలిపే

రాకంటంబడిభిక్షమెత్తుకొనుసాహంకారికిన్మోక్షమె

- ట్లోకప్రంబుగ వ్యాససూత్రములగుంటులెట్టివరించనీ|
 యూకందంచినబియ్యమబ్బుటెటులబోసూర్యనారాయణా|| 2౧.
- శా|| ఊహాపోహలుశాస్త్రశోధనములున్యత్తుల్క్రితున్నానము|
 లోహాస్తుంచునచించుటల్వృథలుసత్యంబుండయన్గలియు|
 త్సాహంబాప్తుగభక్తితోభవదుదంచన్నామసంక్షీర్తనం|
 బాహాసేయకమోక్షమబ్బుటెటులయ్యాసూర్యనారాయణా|| 2౨.
- శా|| ఏలావేయివిధాలయుక్తులిటులీవీర్ణకజాఁబుల|
 స్తీలంబన్నుచుఁబెంచుచుందునుముచుగ్రీడించుచున్నావటం|
 చోలిన్నమృత్వదీయపాదభజనంబొక్కింతయున్నాననన్|
 బాలన్తుచిననీళ్లముంచినసరేనాసూర్యనారాయణా|| 2౩.
- మ|| ఒకవేళందనలోనలేనిజగమెంతోలీలకైపన్నిమా|
 మకమాడెందమవస్థలెల్లబడుచుంబల్తాటువేరొక్కవే|
 శకునిశ్చింతతనుండునీవునుమతాలాగీప్రపంచంబుద|
 ప్పకనీయందెతలంచియుందలఁపనప్పాసూర్యనారాయణా|| 2౪.
- మ|| ధరణింజీకటివేళదవ్వువెలుగుందర్శించుకందోయికీ|
 న్నటియేనస్తున్నలెనదోచనటునిన్ధ్యానించునవ్వానికీ|
 ద్విరయూర్ణకవికారముల్బదిరవంతేనింగననావుగా|
 యరయంగాఁదనజీవితంబునమహాత్మాసూర్యనారాయణా|| 2౫.
- మ|| అమరస్సంగరునుండిదానిదగుచాయన్వేరుసేయంగళ|
 క్యముకానట్టులనిజ్జగంబెడసరాదయ్యారెనిన్నుండిచ|
 క్రమునంగోణమురీతినారయఁగనీతైరిలోక్యమేపారినా|
 శమునీయందునఁజెందుచుండుఁబరమేశాసూర్యనారాయణా|| 2౬.
- మ|| స్థిరతస్సాత్వికభక్తిమార్గముననిన్నేవింపఁగాలేనియా|
 ననుఁడెంతోజడుఁడైనశాస్త్రచణుఁడైననేదుకార్యంబహా|

ధరనూహింపఁగ గ్రుడ్డికన్దెర చినన్దామూసికొన్న నురే!

చరితార్థంబిసుమంతయుంగలుగదీశాసూర్యనారాయణా॥ ౨౨.

మ॥ అకటాసీపయిభక్తియేభవహారంబంచునడునూఢిసే!

యకమచ్చితమిదేల తానక మరూహ్యదైవతత్వంబుఁబూ!

నికతోడంబలుమాటెఱుగుటకుయత్నించునభీశక్తిలే!

మికిశౌర్యంబుస్వభావసిద్ధమగుఁజుమ్మిసూర్యనారాయణా॥ ౨౩.

మ॥ జగతింగలుసమస్తచోద్యములఁగాంచునానందానెల్లవ!

స్తుగుణంబులైలియంగ నెంచుమఱియెంతోయష్టసంసిద్ధాలని!

బంగలునాతిరిగోరుగానిమదిసర్వంబిల్విదింబప్తయ!

స్ఫుగడున్నాంతివహింపదేలశ్రితఁఁఘాసూర్యనారాయణా॥ ౨౪.

శా॥ అయ్యయ్యోభవశోకముందలఁచియెట్లాత్తన్ధ్రతిన్నిల్పదు!

నైయ్యేలాయహభోగ వాంఛ వైడమ నేదాంతమూడున్లగా!

యయ్యామానన తెల్వివ్యర్థముసుమాయామూఁగ నాల్కట్లున!

న్నైయ్యంబొప్పఁగ నెట్లప్రోచెద వైతండ్రిసూర్యనారాయణా॥ ౨౫.

మ॥ భవదీయాంఘ్రిసరోజభక్త్యమృతముంబల్తాటునాసించునా!

కన్యరావర్దనఁబెండ్లియన్నటులిదేలాశుష్కవేదాంతత!

త్వవిచారంబుప్రతిక్షణంబుమదిలోఁబ్రాపించిపీడించెడి!

స్ఫువియందీప్సితవస్తువబ్బుటకుదబ్బోసూర్యనారాయణా॥ ౨౬.

శా॥ దైవతంబుండుటయ్యక్తికాదుమఱియదైవతంబుప్రత్యక్షభా!

వాతీతంబటుగానఁగర్తములుసేయన్తానరాదెంతయున్!

దైవతాదైవతసమంబుబ్రహ్మమనుచున్ధర్మంబునిర్దోహియె!

భ్యాతిస్సల్పినవాఁడెయ్యత్తముఁడవంతాసూర్యనారాయణా॥ ౨౭.

మ॥ భళికానీవనుకూలమైనయెడనాపజ్జన్తహావ్యాఘ్రము!

న్లనినారేగవలెంజెలంగుఁబ్రతికూలంబైనచోఁదాడుపెం!

జిలువట్టుల్భయపెట్టునన్ను మఱిసీచిత్తానుసారంబుగా|

నిలస్మృతిస్థితినాశముల్జరుగుదండ్రీసూర్యనారాయణా||

౫౩

మ|| తృటియైనన్దినీపయిన్నిలుపలేనేకాదశీనిష్ఠనె|

న్నటికిస్సల్పఁగ లేనుదీర్ఘములమున్ననేనికేపుణ్యసం|

కటముల్నేఁబడ లేనుగానిభవశోకంబూడ్పరమ్మంచుని|

న్నిటులంబిగ్గరఁబిల్చుచుండెదనుదండ్రీసూర్యనారాయణా||

౫౪.

శా|| యుక్తింజెప్పఁగ లేనుగానిమఱియెట్లొసేవజప్రసంబుస|

దృక్పాధీనుఁడవైనమస్తజగదాధారుండవైయుంటివం|

చుక్తుల్పెక్కులికేలనమ్ముకొనినేనున్నఁడనీవాఁడనా|

స్తకిన్నన్నెటుచేసినస్సరియెయీశాసూర్యనారాయణా||

౫౫.

మ|| భళిరానాదగుపుట్టువుస్మృతియునప్రత్యక్షతన్లేవిక|

స్థలయుజ్జాగరముస్సమానుభవముస్సన్నఱ్ఱుటన్వాస్తవం|

బులుకావవ్విసుష్టుప్యవస్థనుమనంబున్లీనమఁగాననా|

కిలలోనన్భ్రమకంఠెవేరుస్థితియేదీసూర్యనారాయణా||

౫౬.

మ|| భ్రమచేసర్వజగంబుగ్గుననినిభ్రాంతింగదాయంటిఁద|

త్వమెటుంగంబనిపూనుకొంటనహజోన్తాదంబహానన్నుఁబో|

లుమహాపండితమానికిన్దనుకనీలోకంబునందుప్తిలే|

శమునైనంగనఁజాలకుంటిఁబరమేశాసూర్యనారాయణా||

౫౭.

శా|| జ్ఞాతంబైనపదార్థతుల్యమగునజ్ఞాతంబుదోతేరఁద|

ద్వాతప్రాప్యవికారమున్దత్తిదజ్ఞాతంబునందోఁచుటే|

ఖ్యాతినాభింతియనంబడున్దనుకజ్ఞేయజ్ఞానవిజ్ఞాత్యత|

త్వాతీతంబగుభూమవీవగుమవన్నాసూర్యనారాయణా||

౫౮

మ|| క్రమతన్దేహబలంబుతగ్గుచునురాఁగాఁదొంటిమాడ్కిస్వీభో|

గములంబొందఁగ లేకపాటువడినత్కర్తంబులన్నేయఁబో|

క మతైత్తైననుగాలయాపనముగాక నైట్ట వేదాంతవా|

క్యములంబండితుడౌనుమాదృశుడనంతాసూర్యనారాయణా||౮౯.

మ|| క్షీ తియందున్నగవారలెల్లఁబితలై స్త్రీలెల్లదన్నాతలై|

మతిలోఁదక్కినభూతసంచయములన్నతాస్త్రిణతుల్యంబులై|

సతతానందమునానొసంగమఱియుష్ణత్వాదసంకీర్తనం|

బతినిష్కామతనేనొనర్చుటెపుడయ్యాసూర్యనారాయణా|| ౯౦.

మ|| తనువునైర్వీయువృక్షబీజములపొంతన్నా^{ధి}లసూక్ష్మక్రమం|

బుననన్యోన్యముగారణంబులవుచుంబూర్వాపరావస్థల|

న్దనరున్వస్తువిభేదమందకటుగానన్నేనునిత్యుండనై|

కొనుచుంటింబలుజన్తముల్భవనచక్షూసూర్యనారాయణా|| ౯౧.

శా|| అయ్యామెక్కడనున్నవాడవనుకంపాంభోధినీకీర్తనం|

బయ్యోగోకులువుంగునట్లుసలుపన్యత్నించునీదాసుల|

న్నైయ్యంబొప్పగఁజ్రోవకిట్టులుశ్రమస్పృహంగనేలాత్వర|

స్థూర్యాలించిప్రమోదవిస్తుశ్రితబంధూసూర్యనారాయణా|| ౯౨.

మ|| అరయంగావిపరీతభంగినిమదిష్టానిష్టముల్నాపెడున్|

స్థిరతందుర్వ్యసనంబులన్తిగులనస్త్రిమించుసత్కర్తృమం|

దురహిన్వేసటగొల్పుచుండుమఱిసంతుష్టన్వడిన్లుల్చున|

ద్విరచిత్తంబనుకూలశత్రువిదేశాదేసూర్యనారాయణా|| ౯౩.

మ|| సులభాస్వాదనమెట్టులబ్బునికనొహ్నాచీబిలంబంతయా|

కలికొండంతనునట్టులాయువరయంగానల్పమిద్ధాత్రిలో|

పలభోగేచ్ఛఘనంబుగావునరసాభాసంబుసంసారమ|

స్ఫులలిన్బ్రాజ్ఞఁజెఱింగినిగ్గెలుచుచుండున్నార్యనారాయణా|| ౯౪.

శా॥ పాముంజావదుకజ్జయున్విలుగదన్వార్తానుసారంబుగా॥
సామర్థ్యంబునవస్తుశోధనయెడన్యంకాసమాధానము॥
ల్పీమంబొందవుగానజ్ఞానమునఁదుష్టింజెందరాదెందున॥
న్వ్యామీసీపదభక్తియోగమునఁదప్పసూర్యనారాయణా॥

౯౫.

శా॥ నానీరంబులుసైఁచినీదుభజనానందంబజన్రంబున॥
న్యూనంజేసిసమస్తలోకులనుసంతోషాంబుధిస్తుంచున॥
ద్ధానోద్యత్కవితాప్రభావమిడినన్దాపాడుచున్నావుగా॥
యేనీయప్పిక నెట్లుశీర్చ్ఛగలనొరీసూర్యనారాయణా॥

౯౬.

మ॥ కరుణంగంటికితెప్పపోలికననుంగాపాడుచున్నావునీ॥
బిరుదుంజెల్లునులొక బాంధవుడనీవేదేవదేవుండవం॥
చురహిన్నిన్భజియించుచునగతిలోసాంపారనికీర్తిసు॥
స్థిరతంజాటెదఁబ్రాణమున్నవతికున్నీసూర్యనారాయణా॥

౯౭.

శా॥ ఛాయోపాకమలాధినాయకనమస్కారంబునికున్నదా॥
మేయాయంజలినికువందనమున్వ్యామీసీకుదండంబున॥
ద్వేయానీకుజోహారపారికరుణాబీనీకుసాష్టాంగమో॥
హూయయ్యూమఱినీకుమ్రొక్కిదిగొనీకోసూర్యనారాయణా॥

౯౮.

శా॥ నీపైనెంతయుభక్తితోశతకమున్నేనీదయావాప్తిచే॥
నీహంత్యుగియించియిప్పుడుత్రిలోకీశత్వముంబొందిన॥
ట్లోపన్తప్రియమేటిసంతసముతోనున్నాడనాతప్పుల॥
నేవున్నావునుసైఁచిప్రోవుననుదండ్రీసూర్యనారాయణా॥

౯౯.

మ॥ నిరువీక్షింపనికన్నుదోయిమఱియున్నీపూజలన్నేయఁజా॥
లనిహస్తంబులునీమనామమునుబల్కంబోనినొరీకుమ్రొ॥
క్కనిశీర్షంబుభవచ్ఛరితసుధవేడ్కన్ద్రొలఁగాలేనివి॥
నిగనినుంగొల్పనిజన్తమొగుకురతండ్రీసూర్యనారాయణా॥

౧౦౦.

మ॥ అరయంగాసకలశ్రుతిస్థితిపగణాద్యృతసారంబుబా

ల్లలునాశక్తిగోలందిజూచితుదకిమ్మెరుగ్గిగైకొంటిసం

సరణాంభోధిదరింపజేయుటకుయుష్టదృక్పథస్యవిగా

నరలోకంబునలేదుపాయమనియన్నాసూర్యనారాయణ॥ ౧౦౧.

ఆ. నారాయణదాసుఁడు.

26158
 25.3.73

